

ก่อนปิดเล่ม

รัฐมิแฉฉบับนี้คับคั่งด้วยบทความ และสารคดีที่น่าสนใจเช่นเคย เรื่องยาวต่อเนื่องจากฉบับก่อนก็จบลง ในฉบับนี้ เรื่องญี่ปุ่นบุกปัตตานีเท่าที่ผมรู้เห็น ประมุข อภัยพันธุ์ ฟันความหลังเมื่อ ๕๐ ปีก่อนได้อย่างดีเยี่ยม จากประสบการณ์ตรงโดยไม่ผ่านสายตาผู้อื่น ทำให้เนื้อเรื่องเข้มข้น มีแง่มุมที่น่าสนใจและน่าติดตาม รัฐมิแฉ เลยเสนอเรื่องญี่ปุ่นบุกสงขลา ของ ชุนศิลป์กรรรมพิเศษ ทั้งสองเรื่องนี้นับว่าเป็นข้อมูลประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ภาคใต้ที่น่าศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอขอบคุณผู้อ่านและผู้เขียนที่ให้ความสนับสนุนวารสารรัฐมิแฉจนกระทั่งรัฐมิแฉจะเข้าสู่ปีที่ ๑๓ ในฉบับหน้า

ผู้อ่านหลายท่านให้ความเห็นว่าหลักการวารสารรัฐมิแฉเท่าที่ผ่านมาเหมาะสมคืออยู่แล้ว มีเอกลักษณ์ เป็นของตัวเอง คือนั้นเรื่องราวที่เกี่ยวกับภาคใต้ ทำให้วารสารนี้แพร่หลายไปทั่วประเทศ มีผู้ศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับท้องถิ่นภาคใต้นำไปอ้างอิงในผลงาน วิธีการนำเสนอของวารสารนี้ก็ไม่ว่าใครจะด้อย่างวารสารทาง วิชาการโดยตรง ชาวบ้านทั่ว ๆ ไปไม่มีโอกาสได้สัมผัสและได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ช่วยให้การประชาสัมพันธ์ ระหว่างมหาวิทยาลัยและสังคมได้ผลเป็นอย่างดี นี่คือช่อดอกไม้ที่เราได้รับจากผู้อ่านเสมอมา ขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

การแก้ปัญหาความล่าช้าในการจัดพิมพ์ก็ได้ผลบ้างแล้ว อย่างฉบับนี้พิมพ์เข้าไปบ้างเล็กน้อย ฉบับต่อไป คงจะพิมพ์ออกได้ตามปกติ ขออภัยเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวนี้ด้วย